

MAGOLCSAY NAGY GÁBOR

Nyolcadik nap: a bolygó kifosztása

24 | EXIT

a névtelen nap alkonyán az orrtükör nélküliek az antennatányérból feltörő fénynyaláb köré gyűlnek és a civilizáció bölcsőjére emlékeznek | a termékeny félholdra az állatszeliídítókra és a növényeket domesztikáló hominidákra gondolnak akik elsőként alakították át a bolygó teraszát és akik már a múltra kérdezve tervezték a jövőt | mikor az antennatányérban emlékezők kutacsa nyílni kezd a holdkupolán láthatóvá válnak az androméda-ködben evezők akik a történelem teker-cseivel és a visszatérés lehetőségének magányával megrakodva úsznak a spirálgalaxisok örvényei között | az evezők szöknek és céltalanok | tudják hogy az evolúciónak sincs célja s hogy a hominidák tragédiája nem más mint hogy a perzisztens kládokat leszámítva semmi sem áll meg a fejlődésben

